

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

**Festa Major en
honor de la
Mare de Déu de la Riera
2013**

**Salutació
Parlament de benvinguda**

Joaquim Nin i Borredà

Delegat del Govern de la
Generalitat a Tarragona

Salutació - Parlament de benvinguda a la Mare de Déu de la Riera

Benvolguda Mare de Déu de la Riera, alcaldessa d'honor de les Borges, patrona estimada, us adreço amb humilitat i orgull aquestes paraules de benvinguda amb motiu de la vostra arribada, un any més, a aquest paisatge tan familiar.

Aquí hi ha un poble sencer que us venera acompanyat per molta gent de fora vila que, any rere any, hi fa cap. En la meva condició institucional de Delegat del Govern del país en aquestes comarques, permeteu-me que us adreci aquestes paraules carregades de sensibilitat i emoció.

En arribar al poble, fa una bona estona he mirat enlaire i he vist el campanar. Amb atenció he escoltat el so de les campanes. Un so, per a vós, familiar, conegut. Les campanes us acompanyen cada dia. Sempre hi són. Van a l'hora. No ens abandonen. Són fiables. Aguanten sol, pluja i vent. Les campanes ens marquen el batec de la vida local. Són espectadores de fets que provoquen rialles i d'episodis de plors. Toquen a festa i a dol. Les campanes són com una mena de fil invisible que transmet el que passa aquí baix, el lloc de mortals, cap allà dalt, espai per la immortalitat.

Hem caminat en silenci, reflexivament, hem arribat fins a l'ermita. I d'allà hem davallat fins aquí. Repetint la història, que pot semblar igual però que cada 7 de setembre és diferent. Ara davant vostre, vull traslladar-vos la forta impressió que fa veure que la vostra rebuda es fa en un lloc comú, senzill, neutral; la plaça del poble. El millor lloc que podem trobar per fer comunitat, per sentir-nos poble.

I és aquí ben junts, en franca harmonia que homes i dones, borgencs i borgenques de totes les edats, situacions i condicions, esperen amb joia aquesta nit per mostrar-vos, una vegada més, apreciació, respecte i devoció.

La devoció entesa com un sentiment profundament arrelat, intensament covat i transmès de generació en generació com a baules d'una cadena. Es tracta d'una devoció íntima, personal i intransferible, que cada borgenc i borgenca entén a la seva

particular manera. I no és cap ficció, ben al contrari. És una devoció autèntica, sentida i volguda. És una demostració de la solidesa de la convicció que sent tot un poble vers vós.

De temps pretèrits la vostra arribada sempre va precedida pels diables. Ells, que per molta llum, espurnes i soroll que facin sempre perdran la batalla. Sortiran derrotats en la lluita davant del cel i és que, Mare de Déu de la Riera sou guanyadora, sou mirall de confiança, sou bondat.

Encara que, permeteu que us assenyali que aquests diables de les Borges, si ens hi fixem bé, són diferents. Són especials. No pugen de les profunditats de l'infern carregats d'odi cap a tot el fet celestial sinó que són diables de cor net, que es vesteixen i cremen carretilles amb l'únic objectiu d' il·luminar-vos el camí. Ells no volen que la foscor presideixi el vostre trasllat entre l'ermita i l'església. Aquesta nit, un diable és una mena de far que assenyala el viarany de la tradició.

I ara, ens hem aplegat aquí per gaudir del moment central de la festa, el més esperat, el més genuí pels borgencs i les borgenques: la vostra arribada, que es fa presència, no és una parada tècnica dins la vida quotidiana del poble. Al contrari, és el moment culminant on de debó es referma la pròpia identitat.

No hi ha diners que puguin pagar els sentiments i les emocions que vivim en aquest moment davant vostre. Cares que traspuen comunicació sincera, ulls vidriosos i espurnejants, cors accelerats, barrejats amb mirades de complicitat. Estem davant d'un compromís insubornable.

I és que la vostra presència és, novament, un motiu d'esperança per a tothom.

Quan passem tràngols difícils, tant personals com col·lectius, necessitem més que mai una mà on agafar-nos. Una mà com la que vós ens oferiu. Necessitem tenir un bri de certesa que les coses milloraran, que aquests mal moments passaran i que no hauran estat en debades, al contrari, ens haurà fet més forts, més experimentats, més solidaris, més humils i més comprensius.

Ajudeu-nos Mare de Déu de la Riera a encertar els camins correctes que ens ajudin a fugir de la crua realitat que aguantem.

Permeteu-me que us demani, humilment en nom de tots els que ens trobem davant vostre tres peticions ben concretes:

- Intercediu perquè la convivència i la cohesió social, que és el millor patrimoni que pot tenir un poble, a les Borges no es malmeti mai.
- Pugueu atendre els precs que us fem quan us implorem ajuda pels malalts i necessitats.
- Que la vostra generositat ens ajudi a tenir valors sòlids, a creure sense imposicions, a tenir il·lusió permanent.

La nit es fon i es confon, a cops, sense massa sentit, els estels acaben per ser cofres de forats negres per reomplir. La vida és un paquet diari de sorpreses que només l'obrim cadascú de nosaltres. Avui, com cada 7 de setembre, el cel somriu, Vós que vau ser Mare, i sabeu que la prioritat d'una mare és sempre buscar el millor pels fills, doneu-nos als fills i filles de les Borges i a tots els que hi venim les qualitats i condicions per a ser millors persones.

Benvolguda Senyora Mare de Déu de la Riera, des del fons del nostre cor us tornem a dir: sigueu benvinguda a les Borges del Camp

Joaquim Nin i Borredà
Delegat del Govern de la Generalitat a Tarragona

Les Borges del Camp, 7 de setembre de 2013